

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15557/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у ванпарничном поступку по приговору ради убрзања поступка предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Александар Пухаловић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Ржг 48/2022 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против против решења Вишег суда у Новом Саду Ржг 48/2022 од 13.04.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Р4-В 21/2021 од 17.01.2022. године, одбачен је приговор ради убрзања поступка предлагача да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у поступку Р 200/2000.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Ржг 48/2022 од 13.04.2022. године, жалба предлагача изјављена против првостепеног решења је одбачена.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаним другостепеним решењем одлучено је у поступку за заштиту права на суђење у разумном року. Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) који је ступио на снагу 01.01.2016. године, регулисан је поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. Овај закон ни једном одредбом не прописује право на изјављивање ревизије.

У конкретном случају, ради се о поступку који је притужбеног карактера и покреће се приговором ради утврђење повреде права на суђење у разумном року и убрзања судског поступка у којем је дошло до повреде. У овој врсти поступка, иницираног подношењем приговора, оцењује се најпре дозвољеност приговора, па уколико је приговор дозвољен цени се и основаност приговора и изрицања

одговарајућих налога и мера, а ревизија као ванредно правно средство у поступку судског одлучивања није предвиђена, а тиме ни дозвољена.

Закон о заштити права на суђење у разумном року, не предвиђа могућност изјављивања ревизије против решења којим је одбачен или одбијен приговор предлагача ради убрзања поступка, а таквим решењем се правноснажно не окончава поступак, па ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**